

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno I. usque ad IV.

Luxemburgi, 1740

XXII. Constitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius
Constitutionis san. mem. Pauli PP. IV. anno 1555. editæ, decernitur,
Decanatum S. R. E. Cardinali antiquiori Episcopo, qui tempore ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74733)

qualecumque interesse Camere Apostolicæ concernen. in dicta Camera intra certum inibi præscriptum tempus præsentandis & registrandis, itaut præsentibus in ea præsentari & registrari nullo unquam tempore necesse sit: aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Urbis & Tribunalium prælatorum, & quibusvis aliis etiam juramento, confirmatione Apostolica vel quavis firmitate alia roboratis statutis: eorumque reformationibus, & novis additionibus, stylis, usibus, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & forma in illis tradita observata exprimerentur & insererentur, præsentibus pro plene & sufficienter expressis & insertis habentes, illis alias in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 4. Januarii 1731. Pontificatus Nostri Anno Primo.

F. Card. Oliverius.

XXII.

Constitutio, qua prævia confirmatione & innovatione alterius Constitutionis san. me. Pauli PP. IV. anno 1555. editæ, decernitur, Decanatum S. R. E. Cardinalium Collegii ipso jure deferendum esse Cardinali antiquiori Episcopo, qui tempore vacationis ipsius Decanatus in Romana Curia præsens, vel ex causa publica, ac Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione residentie apud aliam Ecclesiam sibi commissam, a dicta Curia absens fuerit; alique insuper statuuntur & ordinantur tam circa ejusmodi Decanatum quam circa sex Episcopatus Suburbicarios, eidem Cardinalibus assignari solitos pro titulo sui Cardinalatus.

Dat. die 10. Januar. 1731. Pontif. I.

CLEMENS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

Proœmium.

Pastorale officium, quo Dominici Gregis regimini per ineffabilem Divinæ bonitatis abundantiam, nullo licet meritum nostrorum suffragio, præsidemus, exigit, ut inter gravissimas multiplicesque Apostolicæ servitutis curas, quibus assidue premimur, ad ea, quæ Sacrum Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Collegium, Sedis B. Petri & universæ Ecclesiæ Senatum amplissimum spectant, rite ac recte constituenda atque ordinanda, peculiari studio advigilemus.

Paulus IV. Decanat. antiquiori Cardinali Episcopo Romæ commoranti adjudicavit.

§. 1. Dudum siquidem sel. rec. Paulus PP. IV. Prædecessor Noster, provide considerans, eosdem S. R. E. Cardinales in partem Apostolicæ sollicitudinis vocari, ut pro tempore existenti Romano Pontifici in ipsius universalis Ecclesiæ administratione assistant, isque eorum consilio agenda disponat, ac partem præcipuam Sacri Corporis, & membra ipsius Romani Pontificis existere: simulque attendens, dicti Collegii Cardinalium Decanatum singulari negotiorum hujus Sanctæ Sedis notitia ac peritia, quæ absque divina continuæque in Romana Curia residentia vix ha-

beri potest, præditum esse oportere: habita super his cum tunc existentibus ejusdem S. R. E. Cardinalibus in Consistorio suo secreto, maturâ deliberatione de illorum consilio, & unanimi assensu sancivit, quod Decanatus prædicti Sacri Collegii de cætero perpetuis futuris temporibus non nisi ad Episcopum Cardinalem antiquiorem in Curia præsentem, aut ex causa publica absentem, & extra Curiam per Romanum Pontificem destinatum, devenire posset, & aliâs, prout in Constitutione ipsius Pauli Prædecessoris, anno Incarnationis Dominicæ 1555. undecimo Kalendas Septembris Pontificatus sui anno primo edita, uberius continetur.

§. 2. Cumque postmodum subortum fuisset dubium: An juxta sensum istius Constitutionis Decanatus ejusmodi deferri deberet Episcopis Cardinalibus promotione antiquioribus, qui occurrente dicti Decanatus vacatione ab ipsa quidem Curia absentes, sed apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias residerent, quarum regimen & administrationem una cum aliqua ex sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, quæ Cardinalibus antiquioribus pro titulo sui Cardinalatus assignari consueverunt, ex concessione Apostolica retinerentur, rec. mem. Clemens Papa XI. Prædecessor etiam noster hujus questionis, quam dirimi volebat, discussionem commisit septem ejusdem Curie Prælati doctrina, prudentia & integritate præstantibus, qui, re universa accuratissime, ut par erat, expensa, unanimiter censuerunt, minime suffragari ipsis Episcopis Cardinalibus antiquioribus ad hujusmodi Decanatum obtinendum eorum a Romana Curia absentiam ex causa suæ residentie apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias, quibus ex Apostolica dispensatione præerant: Quam quidem sententiam idem Clemens Prædecessor non modo probavit, ac perpetuis itidem futuris temporibus inconcusse observari mandavit; sed insuper in suo quocunque Consistorio secreto die 3. mensis Martii MDCCXXI. habito palam recitari, & inter acta Consistorialia referri, atque custodiri jussit.

§. 3. Quamquam vero piæ mem. Benedictus Papa XIII. Prædecessor pariter noster per quædam suas sub plumbo anno item Incarnationis Dominicæ 1724. septimo Idus Septembris Pontificatus sui anno primo, absentiam a Curia præfata Episcopis Cardinalibus antiquioribus, dummodo apud Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias, quas in administrationem obtinent, personaliter resideant, in affectione ejusdem Decanatus nullatenus obesse; sed Decanatum hujusmodi, ipso jure deferri prædictis Episcopis Cardinalibus antiquioribus absentibus, & apud dictas Metropolitanas seu Cathedralis Ecclesias actu residentibus, statuere tunc opportunum duxerit, prout in ejus literis præfatis, quarum perinde, ac supradictæ Pauli Prædecessoris Constitutionis tenores, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, & ad verbum insertis haberi volumus, plenius etiam continetur.

§. 4. Nos tamen ad gravissima, quibus memorata Pauli Prædecessoris sanctio niti dignoscitur, rationum momenta, nostræ dirigentes considerationis intuitum, aliisque justis & rationabilibus causis animum nostrum moventibus, adducti, post deliberationem, quam super præmissis cum pluribus ex Venerabilibus Fratribus nostris S. R. E. prædictæ Cardinalibus habuimus diligentem, de eorum consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua vaitura Constitutione illam Pauli Prædecessoris confirmantes ac innovantes, decernimus & mandamus, ut deinceps quotiescumque Decanatus prædictus quomodolibet vacaverit, ipso jure in

Clemens PP. XI. declaravit Cardinalibus ad Decanatum obtinendum minime suffragari, residentiam in Episcopis vel Archiepiscopis non suburbicariis.

Contraria declarationi huic Benedicti XIII. Constitutio.

Quibus de causis mortis sit SS. D. Noster Pauli IV. Constit. confirmare?

Declar. Decanatum hujusmodi ipso

cumdem

1731.

jure deferendum esse Cardinali antiquiori tempore vacationis in Curia presentis, vel ex publica causa, & Rom. Pontif. destinatione dumtaxat absenti.

Declaratio, quod antiquitas non fit intelligenda de tempore assumptionis ad Cardinalatum, sed de anterioritate in ordine Episcopali.

Quod admitti non debeat optio Ecclesie Suburbicariae, nisi fiat a Cardinali presentis in Curia, vel de dumtaxat de causis absentis.

In casu evenientis vacationis alicujus ex Suburbicariis Ecclesiis, quo tempore quis Cardinalis Episcopus Romae reperitur ex legitima causa, an illam optare possit, nihil statuit.

eundem Decanatum succedat Episcopus Cardinalis antiquior, qui tempore illius vacationis in dicta Curia praesens sit, vel qui ex causa publica, & Romani Pontificis destinatione dumtaxat, non tamen ratione, seu ex causa residentiae in Metropolitana seu Cathedrali Ecclesia, cujus regimen & administrationem ex Indulto Apostolico retineat, ab eadem Curia tunc temporis absens reperitur.

§. 5. Quod vero attinet ad alteram controversiam, aliis circa ipsum Decanatum excitatam: Num scilicet in eius affectuione Cardinalis anterior in ordine Episcopali, sed posterior in Cardinalatu, praefendus esset Cardinali posteriori in ordine Episcopali, sed anteriori in Cardinalatu? Declarationem a Benedicto Praedecessore in literis suis praefatis desuper editam tenore praesentium approbantes, pro majori illius firmitate ac potiori cautela iterum statuimus, antiquitatem inter Episcopos Cardinales in dicta Curia praesentes non esse metiendam sive ducendam a tempore suae promotionis ad Cardinalatus honorem, sed a tempore eorum ingressus in ordinem Episcopalem, itaut Decanatus ejusdem Sacri Collegii ad antiquiorem in ordine Episcopali, tamen posteriori in Cardinalatu, pervenire debeat, & qui prius alicui ex dictis sex Ecclesiis Suburbicariis praefectus fuerit, praefertur in affectuione Decanatus hujusmodi alteri, qui ante ipsum ad Cardinalatus Dignitatem promotus fuisset.

§. 6. Ad haec sancimus, atque declaramus, non nisi a Cardinalibus, qui fuerint in praefata Curia praesentes tempore ipso vacationis alicujus ex dictis sex Cathedralibus Ecclesiis Suburbicariis, pro titulo Cardinalatus assignari solitis, vel ab eadem Curia absentes similiter ex causa publica, & destinatione Romani Pontificis tantum, non tamen ex causa residentiae apud aliam sibi commissam Ecclesiam, ut praefertur, optari posse Cathedralis Ecclesiam Suburbicariam sic vacantem; nec Cardinales ab ipsa Curia absentes, praeterquam in solo casu superius expresso, ad optionem ejusmodi, etiam per Procuratorem ex eodem Collegio specialiter deputatum, admittendos fore; revocantes proinde & cassantes, irritaque prorsus & inania decernentes quaelibet Indulta optandi Ecclesias Suburbicarias praefatas in absentia, ac per Procuratorem, ex alia quacumque causa, etiam residentiae apud alteram Ecclesiam a Romano Pontificibus Praedecessoribus Nostriis hactenus forsitan concessa, quae tamen nondum sint executioni mandata. Licetque Nobis persuasum sit Successores Nostros, ejusmodi Indulta, quae non modico eidem Suburbicariis Ecclesiis, earumque Ducebus inferre possent detrimentum, minime esse concessuros, sicuti Nos ipsi ab eorum concessione omnino abstinere intendimus; nihilominus si quae contra hanc nostram dispositionem quandocumque & qualitercumque tribui contigerit, illa subreptitio obrepta censi debere, nullique propterea, perinde ac si non emanasset, suffragari posse, itidem statuimus.

§. 7. Porro si quando evenierit Cardinales, Patriarchali, Primatiali, Archiepiscopali, vel Cathedrali Ecclesiae praefectos, in dicta Curia ex legitima causa, aut Sedis Apostolicae licentia praesentes tum reperiri, cum factus fuerit locus vacationi alicujus ex sex Ecclesiis Suburbicariis hujusmodi, nostrae, ac Romani Pontificis pro tempore existentis, partes erunt animi sedulo advertere & deliberare, dum absolvitur a vinculo, quo priori Ecclesiae tenentur ad effectum optandi & assequendi Ecclesiam vacantem ex dictis Suburbicariis, utrum expediat eis concedere, administrationis seu alio nomine, retentionem alterius Ecclesiae, cui

antea praerant: ac in primis, utrum ambae sint invicem adeo propinqua, ut Pastorem curam utrique commode impendere, suumque ministerium recte implere valeant. Ceterum non possumus non summopere eos commendare, qui, ut omnem curam & studium suum in utilitatem Ecclesiae jam sibi commissae conferre pergant, nec de vigilantia ei debita quicquam detrahatur, ultro ab ejusmodi optione abstinere, quemadmodum superioribus temporibus plures Cardinales, memores saluberrimi illius Tridentinorum Patrum moniti (valde nimirum felicem illum esse censendum, cui unam Ecclesiam bene ac fructuose, & cum animarum sibi commissarum salute, regere contigerit) summa cum laude fecerunt.

§. 8. Praeterea considerantes, Cardinalibus veteri more facultatem competere optandi aliam ex sex Suburbicariis Ecclesiis, quoties vacaverit, dimissa priore, quae sibi in titulum assignata fuerat; id vero si frequenter fiat, spirituale incommodum asserere posse Gregibus, quorum Pastores ita crebro mutantur, volumus, ut imposterum Cardinales, qui ab ordine Presbyterorum ad illum Episcopatum ascendentes, unam ex praedictis Ecclesiis Suburbicariis obtinuerint, deinceps ad aliam, priore dimissa, ac Romano Pontifice approbante, semel tantum transire possint: Salva tamen illis semper atque illa facultate optandi, praevia dimissione prioris, Ecclesiam Ostiensem, quae peculiaribus gaudet prerogativis, ac praesertim illa, quod Cardinalis, qui ei praestit, Pontificem Maximum solemnium ritu, Pallio etiam adhibito, consecrare soleat.

§. 9. Demum, etsi minime dubitemus, quin Venerabiles Fratres nostri ipsius S. R. E. Cardinales, Episcopi sex Cathedralium Ecclesiarum praefatarum, omnibus incumbendis sibi muneris partibus cumulate hactenus satisfecerint, idemque posthac de eis, necnon aliis, qui ejusmodi Ecclesiis praesententur, Nobis merito polliceamur; pro nostra tamen Pastoralis sollicitudine, quae nunquam in hoc nimia esse potest, ad eorum memoriam revocandum duximus, teneri ipsos, etiam in dicta Curia, ut Romano assistant Pontifici, commorentur, Ecclesias & Dioeceses suas ad praescriptum Sacrorum Canonum & Decretorum Concilii Tridentini, visitare per se ipsos, aut si legitime impediti fuerint, per suum Vicarium in Spiritualibus Generalem, aliumve probum, & ad id idoneum virum Ecclesiasticum; necnon relationem status eorumdem Ecclesiarum & Dioecesium, quibus praesunt, ipsi Pontifici, juxta Constitutionem similis mem. Sixti PP. V. Praedecessoris quoque nostri, quae incipit, *Romanus Pontifex &c.* exhibere, ac caetera, quae ad Episcopale officium pertinent, diligenter praestare. Qua sane in re maxime decet, eos pro sublimi, quem in Ecclesia Dei tenent, honoris & Dignitatis gradu, aliis omnibus Antistibus exemplo, quod ii sequantur, praelucere.

§. 10. Decernentes pariter ipsas praesentes literas, & in eis disposita quaecumque, etiam ex eo, quod ejusdem S. R. E. Cardinales in praemissis jus vel interesse habentes, seu habere quomodolibet praetendentes, illis non consenserint, nec ad ea vocari seu audiri fuerint, sive ex alia quacumque causa, colore, praetextu, & capite, etiam in corpore juris clauso, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aliove quolibet etiam formali & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam vocari, vel adversus illa aperiitionis oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium intentari vel impetrari, seu impetrato, vel etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus

1731.

Statuitur, ut Cardinalibus a Presbyterali ad Episcopalem ordinem ascendentes, semel tantum ab una ad aliam Ecclesiam transire liceat.

S. R. E. Cardinales quamvis Summo assistentes Pontifici, per se, nisi legitime fuerint impediti, harum quoque Ecclesiarum Visitationem inire tenentur, & relationem Pontifici exhibere.

Harum Literarum firmitas, & observantia.

concesso vel emanato, quempiam in Judicio vel extra illud uti, seu se juvari posse; sed easdem presentes literas semper & perpetuo firmas, validas & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus fortiri & obtinere: ac ab illis, ad quos spectat & pro tempore quomodocumque spectabit, in omnibus & per omnia inviolabiliter observari, & illis respective plenissime suffragari. Sicque & non aliter per quoscumque Judices ordinarios & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ipsosque Cardinales, etiam de Latere Legatos, ac Sacrum Collegium, & quosvis alios quacumque præminencia & potestate fungentes & functiones, sublata eis & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi & interpretandi facultate & auctoritate, iudicari & definiti debere: ac irritum & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Contrario-
rum derogatio.

§. 11. Non obstantibus præmissis, & præsertim Benedicti Prædecessoris literis, aliisque quibusvis generalibus vel specialibus Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis etiam Consistorialibus, ac nostris & Cancellariæ Apostolicæ Regulis: etiam, quatenus opus sit illa, de jure quæsito non tollendo: & alia, quod Cardinales in Constitutionibus & Regulis per Nos edendis non comprehendantur, nisi illæ eorundem Cardinalium favorem concernant, vel de ipsorum seu majoris partis eorum Consilio editæ fuerint: necnon decretis Consistorialibus, distique Sacri Collegii, aliisque etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, stylis, usibus, & consuetudinibus etiam immemorabilibus, privilegiis quoque, facultatibus, indulgentiis, & literis Apostolicis eisdem Collegio & Cardinalibus sub quibusvis verborum tenoribus & formis, ac cum quibuscumque etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & efficacissimis & insolitis clausulis, ac irritantibus, & aliis decretis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, ac etiam Consistorialiter, & alias quomodolibet & ex quavis causa, etiam hic forsan necessario exprimenda, in contrarium præmissorum concessis, emanatis, editis, confirmatis, approbatis, ac pluries & quanticumque vicibus innovatis. Quibus omnibus & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium & singulorum tenores præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter & expresse ac plenissime & amplissime derogamus, & derogatum esse volumus, & mandamus: cæterisque contrariis quibuscumque.

§. 12. Volumus quoque, & earundem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo Personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides in Judicio & extra illud adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die 10. Januarii 1731. Pontificatus nostri Anno Primo.

F. Cardinalis Oliverius.

Immunitates & exemptiones, quibuscumque & quomodocumque, etiam Ordinibus Regularibus, Societatis Jesu, Ordinis Prædicatorum, & Eremitarum S. Augustini, nuper concessæ in damnum Cameræ Apostolicæ, revocantur, vel ad terminos juris reducuntur, atque alia pro æquo & congruo stabiliuntur.

C L E M E N S E P I S C O P U S ,

Servus Servorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam.

Romanum Pontificem, videlicet Servum illum, quem constituit Dominus super familiam suam, non solum spiritualium, sed etiam temporalium ejusdem familiæ indemnitate consulere decet, ut sublatis exemptionibus, indigentia injuriis, paterna viget charitas, quæ parum æquam filiorum prædilectionem ignorans, singulis onus imponat, quod vires sustinere valeant; ac tribuat, quod eorumdem merita exigunt; Quapropter innovans ea, quæ olim ab aliis Romanis Pontificibus Prædecessoribus suis pro temporum qualitate sancita fuerunt, alia decernit & statuit, quæ subinde pro diversa rerum, temporum ac personarum conditione, conspiciunt in Domino salubriter expedire.

§. 1. Cum itaque, sicut accepimus, per quasdam immunitates & exemptiones a vestigalium, aliorumque onerum publicorum solutione, a nonnullis Romanis Pontificibus Prædecessoribus nostris, & Sede Apostolica, illiusque forsan de latere Legatis, ac aliis ejusdem Sedis & Cameræ Nostræ Apostolicæ Officialibus & Ministris, ad importunas supplicantium preces, per viam *Motus proprii*, sive aliis quomodolibet concessa reperiantur, Cameræ prædictæ, ac Communitates, & Universitates Civitatum, Oppidorum, Terrarum, & Locorum temporalis S. R. E. ditionis in gravissimis, quibus propter magnos sumptus, antehac in causam publicam factos, multaque onera propterea imposita, premuntur angustiis, maximam reddituum & proventuum suorum diminutionem patiantur, & plurimi Subditi Nostris, ac præcipue pauperiores, in quos ejus, quod cæteris, iisque, ut plurimum locupletioribus per immunitates & exemptiones hujusmodi remittitur, onus derivari necesse est, ingenti damno efficiantur.

§. 2. Hinc Nos, Cameræ, Communitatum, & Universitatum, Subditorumque Nostrorum indemnitate & levamini, quantum cum Domino possumus, æque principaliter consulere cupientes, ac se. re. Sixti V. Pauli etiam V. Urbani VIII. Alexandri VII. Clementis X. Alexandri VIII. Innocentii XII. aliorumque Romanorum Pontificum Prædecessorum Nostrorum, qui Constitutiones similibus exemptionum & immunitatum revocatorias ediderunt, vestigiis inhærentes: necnon quarumcumque concessionum, immunitatum, & exemptionum hujusmodi, literarumque Apostolicarum sub Plumbo, ac in forma Brevis sub annulo Piscatoris, cedularum *Motus proprii*, & Chirographorum, cujusvis Romani Pontificis Prædecessoris Nostris manu subscriptorum, ac aliarum literarum & subscripturarum desuper quomodolibet editarum, pluriesque etiam confirmatarum tenores, etiam veriores, & datas, ac occasiones, & alia etiam speciali ac individua expressione dignas, præsentibus pro plene & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis, respective habentes: *Motu proprio*, non ad cujusdam Nobis super hoc oblatæ petitionis

XXIII.

Dat. die 13. Janu. An. 1731. Pont.

Exordium.

Quam gravi damno ut que adeo fuerit Status Ecclesiastico & Communitatibus tanta exemptionum multiplicitas.

Revocatio, & annullatio omnium hujusmodi exemptionum.

instan-